

DOMOVINA

Oglaš:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, uradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredo in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Kdo je kriv?

18. julija, 1920 je imel konzistorijalni svetnik Janez Kalan v cerkvi Sv. Marjete prepoved, kjer se je skrajša v par stavkih dotaknil pomena kipa cerkvene patrone in zmaja pod njenimi nogami, nakar je začel politizirati na sledeči način: „Zmaj pa se ne pokazuje vedno v svoji grdi obliki. Da lažje pridobi žrtev, se pojavlja večkrat pod prikupljivo, leop obleko. Takega zmaja, ki pod lepim imenom hodi in vabi po vaših cestah, imate tudi vi v Radomlju — ta zmaj je rdeča sokolska srajca.“

„Sokol je svobodomiselnost. Kaj pa je svobodomiselnost? Svobodomiselnost je, da človek svobodno misli ali to se pravi, da misli da je Bog, ali da ga ni; svobodomiselnost pa mislijo, da ni Boga, zato jih imenujemo z drugo besedo, brezverce. To kar govorim ne mislite, da samo sklepam, temveč vam bom vse dokazal; le počakajte, da vam preberem, kar se je zgodilo na Bledu.“

Nato čita v orlovskem glasilu „Mladost“ neki dopis z Bleda, kjer so baje Sokoličji metali kameenje v znamenje, se branili v šoli moliti ter govorili sošolcem, da jih bodo nabili, če bodo v šoli molili. Dalje, da je nekdo Sokolov izrekel besede: „Preklete hudičovo znamenje“, da sta dva Sokola snela v neki gostilni križ s stene, ga polila z vinom, da so Sokoli ponoči oskrunili neka znamenja, da je eden sokolskega naraščaja v cerkvi telovadil itd.*

„Vidite, tako delajo Sokoli. Sapo mora zapreti vsakomur, kdor čita o takih brezverskih dejanjih, ko se celo mladi Sokoličji pod vtisom sokolske protiverske vzgoje, postavljajo sredi cerkve na glavo. Kaj porečete Vi, če se naenkrat prično tu v cerkvi postavljati Vaši otroci na glavo.“

„Vidite, tako delajo Sokoli, pa to še ni vse. Oni pohujšujejo Vaše otroke s tem, da jim dajejo čitati svoje liste, kjer so naslikane ostudne podobe. Drage žene, Vam sem pokazal zadnjič tako sliko in skoro me je sram, da sem jo pokazal, zato mi ne zamerite. Bila je slika v Sokolskem listu, katerega imajo vsa sokolska društva — naslikan je neki Sokol, popolnoma nag, široko je razkorachen — pomislite, kaj si bo mislil, kaj bo čutil Vaš otrok, ko bo gledal to sliko. Ni li to največje pohujšanje? Ja, če to ne presega vse meje, kaj pa še hočete?“

Počakajte in sedaj vam povem še nekaj. Imam tu neki list, kjer pišejo svobodomiselnost, ker Sokoli so tudi svobodomiselnost.“

Nato čita neki nepoznan list** in obenem tolnači:

„Kaj je Sv. Trojica? To je: Bog oče je klobasa, Bog Sin je kisle zelje, sv. Duh pa vrček piva — ljudje izhajajo od opie — človek je bolj razvita žival, ker nima duše, vsled tega tudi ni nesmrtnosti“ — in druge slične stavke.

„Dragi Radomljani! Jaz sem prišel k Vam zgolj iz ljubezni, da Vas poučim in Vas odvrem od slabega, ker dosti slabega je med Vami. Sokoli

imajo svoje geslo: Borba za kulturnim napredkom. In kaj je kultura? Kultura je boj proti cerkvi, pogledimo samo na Francosko in videli bomo, kam jo je dovela kultura. Hoteli so tam popolnoma uničiti vero. Duhovščino so razgnali, cerkve pozaprlji, jih porabili za skladišča, gledišča, sneli so križ iz šol, ga vrgli na cesto, cerkveno premoženje pa so zaplenili.

„Dragi kristjani! Ali boste Vi dopustili, da se zgodi tudi pri nas kaj takega? Li dopustite, da se Sokol razvije ter boste s tem, da puščate svojim otrokom v Sokolske vrste, pripomogli Sokolu do zmage, boste kmalu sami doživeli, da Vam zapro cerkve, prepovedo zvonjenje, da Vam uničijo vero. Jaz sem Vam sedaj pojasnil, kako nevaren je Sokol verskemu življenju in Vas sedaj pozivljam, da napravi vsak tu, pred tabernakljem, pred najsvetejšim oblubo, da sv. Marjeti, katere častivec ste, obljubite, ker drugače ne morete biti nje vredni častivec, da odstopite od Sokola; stariši, matere, ve pa obljubite, da ne boste pustili svojih otrok med sokolski naraščaj, ker sokolstvo je proti veri. Kdor na to ne izpregleda, kar sem Vam sedaj povedal in se ne izpreobrne, ta naj hodi le dalje po široki gladki cesti, pustimo naj le hodi, zanj ni rešitve.“

V starih časih, ko je še cvetelo malikovalstvo, so častili ljudje malika, z imenom Moloha, kateremu so izkazovali čast s tem, da so mu metali v žrelo otroke. Vidite, tak Moloh je v sedanjih časih Sokol, ki žre deco in Vi stariši ste tisti, ki mu polnite žrelo z Vašimi lastnimi otroci.“

V zaključku govora je opominjal vernike na pravo pot in prosil božje pomoči do njih pravega zveličanega spoznanja.

Za danes se omejujemo na to, da temu nečutenemu govoru dostavimo samo par besed. Sokol je najstarejše nacionalno društvo, ki si je poleg telesne vzgoje in ravno potom nje stavil za nalogo npravo vzgojo naroda. Uspehi Sokolstva, ki povzdiguje ljubezen do naroda, požrtvovalnost in socialno sočustvovanje, so ogromni. Ni je večje blasfemije, nego je v očitku, da hoče Sokol moralno pokvariti naš narod, zlasti pa našo mladino. Vemo, da to ni prvič in da tako dela velik del (ne vsi) duhovščine, na ukaz svojega škofa. Ali je mogoče molčati na vse to? Odgovor bo lahek na vprašanje: Kdo je kriv?

Agrarna direkcija v Ljubljani.

Kakor smo že poročali, objavljajo „Službene Novine“ v številki 164. z dne 29. julija t. l. naredbu ministrstva za agrarno reformo, s katero se ustanavlja agrarna direkcija v Ljubljani. Ta direkcija bo izvršilni organ ministrstva za agrarno reformo za področje Slovenije s Prekmurjem ter obenem nadzorovalni organ nad uradovanjem okrožnih agrarnih uradov istega področja.

Naloga agrarne direkcije je, da na svojem področju izvršuje posle razdelitve zemlje, kolonizacije, podelitve zemlje dobrovoljcem, da nadzira izvrševanje državnega nadzora in državne uprave nad zemljišči veleposestev in vobče, da izdeluje načrte in predloge o poslih agrarne reforme. Agrarna direkcija je druga stopnja v zadevah izvršitve agrarne reforme. Ta direkcija rešuje v prvi stopnji pritožbe proti odločitvam agrarnih okro-

žnih uradov. Pritožbe proti odločitvam agrarne direkcije je vlagati pri tej direkciji v roku osmih dni po dostavitvi. Te pritožbe nimajo odločilne moči ter jih rešuje v tretji stopnji ministrstvo za agrarno reformo. Pritožbe na ministr. za agrarno reformo so dopustne, ako jih izrečno dovoljujejo obstoječi predpisi, razen tega pa le tedaj, če se odloča: 1.) o ugotovitvi maksimuma, ki se pusti posameznim veleposestvom; 2.) o obstanku industrije ali vzorne ekonomije na veleposestvu; 3.) o zadevah principijelne naravi, ki še niso rešene po obstoječih predpisih; 4.) o pravem tolmačenju obstoječih predpisov, oziroma o njih uporabi na konkretni slučaj privatnopravne naravi.

Agrarna direkcija v Ljubljani se deli na sledeče odseke: 1.) splošni odsek; 2.) odsek za nadzor, upravo in likvidacijo veleposestev; 3.) odsek za kolonizacijo, repatrijiranje, dobrovoljce in zadružništvo; 4.) finančni odsek. V zmislu navedbe se ustanove okrožni agrarni uradi kot vršilni organi agrarne direkcije, in sicer za sledeča področja: 1.) za okrajna glavarstva Kranj, Radovljica, Kamnik, Ljubljana, Litija, Kočevje, Novo mesto, Krško, Crnomelj, Logatec, Postojna, Istre z Goriško, s sedežem v Ljubljani; 2.) za okrajna glavarstva Brežice, Celje, Maribor, Ljutomer, Ptuj, Konjice in Slovenjgradec, s sedežem v Mariboru; 3.) za okrajna glavarstva Borovlje in Velikovec, s sedežem v Borovljah; 4.) za Prekmurje, s sedežem v Murski Soboti. Okrožni agrarni uradi so prva stopnja za vse posle, zadevajoče izvršitev agrarne reforme, ki niso s posebnimi predpisi pridržani višjim stopnjam. Vse važnejše odloke, kot n. pr. odlok, kolik del veleposestva se pusti veleposestniku kot maksimum ali kak del se pusti za vzdrževanje agrarne industrije ali poljedelskih naprav, izdajajo okrožni agrarni uradi pismeno ter jih dostavljajo interesentom; odloke o časni razdelbi veleposestvenih zemljišč na posamezne občine, vasi in na posamezne poljedelce, kakor tudi odloke o vprašnjih, ki so s tem v zvezi, pa izrekajo redoma okrajni agrarni uradi povodom uradovanja svojih komisij in odposlancev na licu mesta. Taki odloki se morajo ugotoviti v zapisniku, in sicer v dveh izvodih, od katerih se eden izroči županstvu v svrhu javnega vpogleda interesentov, drugi pa se predloži okrajnemu agrarnemu uradu.

Na čelu agrarne direkcije stoji direktor in njega nadomešča namestnik direktorja; na čelu okrožnih agrarnih uradov stoji okrožni agrarni poverjenik, na čelu posameznih odsekov agrarne direkcije pa stoji šefi odseka. Razun tega obstoja pri posameznih odsekih direkcije in tudi pri okrožnih agrarnih uradih potrebno število pravniških, ekonomsko in tehnično izobraženih oseb. Pomožne osebe in praktikante imenuje po potrebi direktor. Uradniki agrarne direkcije in okrajnih agrarnih uradov spadajo v stalež uradnikov ministrstva za agrarno reformo.

Glede prehodne dobe določa naredba, da imajo glavno poverjenišvo ministrstva za agrarno reformo za Slovenijo v Ljubljani in od njega postavljeni organi vršiti tudi po razglasitvi te nredbe vse posle, ki so jim bili prej poverjeni ter fungirajo kot izvršilni organi agrarne direkcije v Ljubljani in izvrševati dolžnosti okrožnih agrarnih uradov svojega področja vse do končne likvidacije njihovega poslovanja, ki jo bo odredil minister za agrarno reformo.

NOVO! Dokumenti Koroščeve stranke
času primerna, za vsakogar prepotrebna knjižica!

izdala in
prodaja
po 4 krone

uprava „Domovine“
v Ljubljani, Sodna ulica 6.

POZOR!

Dokler ne bodo imeli okrožni agrarni uradi zadosti lastnega osebja za izvrševanje agrarno-reformnih poslov, more minister za agrarno reformo, v nujnih slučajih pa tudi direktor sam, začasno imenovati potrebne komisije ter jim poveriti izvršitev posebnih poslov v posameznih okrajnih glavarstvih.

Dokler si okrožni agrarni uradi ne uredijo lastnih uradov, se morejo osloniti na obstoječa okrajna oblastva svojega sedeža, ki jim morajo dati proti odškodnini na razpolago potrebne prostore, material, manipulativno in prepisno osebje.

Dopisi.

Sv. Vid pri Stični. V odgovor na članek „Sv. Vid pri Stični“ v „Domoljubu“ št. 30. Dopisnikar tega članka vprašuje šentvitskega Sokola, če se spodobijo ples v popolnoma kmetiskem kraju. — Sokol je namreč v Sv. Vidu pri Stični pri svoji prireditvi dovolil tudi ples. Dopisnikar trdi, da ples tu ni umesten. Na eni strani se torej kmetovalca povišuje, a na drugi ponižuje. Gospod dopisnikar, ali vam je mogoče znano, da ne obstoji skoraj javne, včasih tudi privatne zabave, ki jo priredi klerikalna inteligenca, ne da bi se tudi plesalo? Ali ne hodi tudi klerikalna inteligenca v plesne šole? Ali je ples dovoljen samo klerikalni inteligenca? Torej samo za gospodo je ples, za kmeta ne! Kmet, ti delaj in garaj celi dan, v nedeljo pa bodi doma, čitaj „Domoljuba“; bodi in ostani neumen. Ne smeš se nikoli pozabavati po trudapolnem delu, tudi ne pleši — kajti potem si pogubljen. Ne čitaj, ne izobrazuj se! To so torej vaše želje, g. dopisnikar! Tako se vsaj bere med vrstami v vašem dopisu: „zato se otrešite . . . prijateljev, ki z vašim denarjem ustanavljajo Sokola in kdo ve kaj še vse, ker vam je v škodo“. „Kdo ve, kaj še vse“, je namreč telovadba, sokolska knjižnica, razni časopisi in tamburaški zbor, z eno besedo izobrazba. Le-ta je torej kmetu v škodo? Ne kmetu, ampak vam je izobrazba kmetova v škodo, ker kmetu se z njo odpro oči in res izginejo časi, v kojih so „gospodje“ hodili po kmetiskem hrbtu. — G. dopisnikar čenča zopet nekaj o toči. To je pač edina bilka, katere se on že drugič prijemlje, hoteč s tem vplivati na kmetovalca. No, toča škoduje tako kmetovalcu kakor posredno tudi meščanu, četudi je Sokol; trditev, da meščan — Sokol — privošči kmetovalcu točo, je zaradi tega bedasta. Iz vseh „Domoljubovih“ dopisov, tikajočih se šentvitskega Sokola, se vidi bojazen, da se iztrebi iz šentvitske doline klerikalna korenina. Ako bi se voditelji ne bali, ne bi pisali. Sicer voditelji, hm! — enega povsod čakajo in podijo, kjerkoli se pokaže, drugi pa s svojim vedenjem ne kaže prav posebno posnemanjavrednega obračanja. Pri slednjem ne gre samo za kozarce (glej dopis v „Domoljubu“), temveč kar za litre. Za danes o tem dosti; ako se nas še podreza, postrežemo z različnimi zabavnimi anekdotami. Šentvitski Sokol pa vedno širše razprošča svoje peroti; želimo mu, da kmalu razžene po celi šentvitski dolini klerikalni zrak!

Iz Poljan nad Škofjo Loko. V nedeljo dne 8. t. m. napravi tukajšnje bralno društvo s tamburaškim zborom zlet na Log k Cveltvarju, kjer napravi priprosto, zabavno veselico v prid društva, oziroma pomnožitev že mnogobrojne, lepe društvene knjižnice. Udeležite se zleta v mnogobrojnem številu od blizu in daleč, zabave in kratkočasa ne bo manjkalo. — V ponedeljek 2. avgusta se je odprl telefonski promet na tukajšnji pošti. Kdor ima kaj nujnega v trgovskih ali drugih stvarih, se lahko odslej posluži te čudežne hitre naprave z znanim „halo!“ In s to napravo smo zopet napredovali. Zdaj bi bilo treba, da se vzpostavi avtomobilski promet po dolini od Žirov do Škofje Loke, odnosno Trata postaja. In potem bomo zopet tam, kot pred vojsko. Seveda, za cesto bo treba bolj skrbeti, da se spravi v predvojni stan, da ponehajo tožbe s strani voznikov. Kar zadeva avtovožnje, bi bilo želeto, da bi vzela le-to v roke družba v Ljubljani, ki ima, ali bo imela tudi drugod v naši domovini ta promet v oskrbi. Mislimo, da se bo tudi tu izplačalo. — V jeseni, ni vraga, se bo posvetila elektrika, kar bo naš kraj potisnilo za dobro mero naprej med naprednejše kraje. To bi se bilo moralo že zdavno zgoditi, ko bi podjetniki ali podjetnik, recimo le eden, držal le nekoliko besedo in izpolnil sklenjene pogoje. Za danes še prizanesemo v nadi, da bo nazadnje obluba postala dejanje in resnica, a drugič pridemo za imenom na dan, kar tozadevni firmi ne bo v korist. — Veriženje in tihotapstvo, ki je bilo v dolini tako bujno razvito, je do malega ponahalo, kar je že čas. Zaslugo za to ima

orožništvo in finančna straža, ki sta noč in dan bila na straži in preganjala to razpaslo zlo. Seveda, veliko je pa k temu pripomoglo tudi to, da je naš denar pridobil na veljavi, laška lira pa močno padla. Letina v dolini je bolj srednja. Nakosilo se je že, a namlatilo pa bolj malo. Preveč dežja, to je napravilo škodo. No, če bo jesen dala, bo že šlo; sadje kaže prav lepo in bo letos za štirinajst dni prej zrelo, kakor sploh vse. Tudi živina se je že močno spodredila v dolini.

(Za dopise so odgovorni dopisniki, ker se uredništvo ne more vedno prepričati o njih vsebini. Zato je tem večja dolžnost dopisnikov, da poročajo vedno le čisto resnico.)

Gospodarstvo.

g. Jugoslavija in Čehoslovaška. Čehoslovaški podkonzul v Zagrebu, inženjer Odon Para, objavlja v praških „Narodnih Listih“ zanimiv članek pod naslovom „Naša gospodarska pozicija v Jugoslaviji“. V članku opozarja inženjer Para čehoslovaške gospodarske kroge in odločujoče faktorje, da niso doslej ničesar storili v svrhu, da bi Čehoslovaki zavzeli v Jugoslaviji ono gospodarsko pozicijo, katero so do nedavna zavzemali Avstrija, Nemčija in Italija ter pravi med drugim: „V najkrajšem času bo Jugoslavija posejana z avstrijskimi, italijanskimi in nemškimi konzulati, agenturami in ekspoziturami. Konzuli, trgovci, agenti, industrijalci in inženjerji bodo preplavili mlado agrarno državo, polno sirovin in energične volje, da zavzame položaj velesile, respektirane nič manj kakor Italija. Domači kapital čaka tuje strokovne in organizacijske sile in se stavlja na dispozicijo podjetnim duhom. Kdor pride prej, komur se posreči, izpolniti hitreje, praktičneje svoje oferte, ta bo ostal zmagovalac. Geslo slovanse vzajemnosti in bratstva Jugoslovani in Čehoslovaki ima na gospodarskem polju samo značaj skupnega interesa in simpatije. Čehoslovaški trgovci pričakujejo vse od konzulatov, a sami se ne potrudijo v Jugoslavijo. Avstrijci, Nemci in Italijani imajo v Jugoslaviji stari kader trgovskih posredovalcev, agentov in zastopnikov s tradicionalnimi zvezami. Tu ne pomaga nobena korespondenca.“ G. Para opozarja tudi na prometne težave, na vprašanje izvoza in uvoza. Najnevarnejšega konkurenta vidi v Dunaju. Jugoslovani so navajeni naročati blago z Dunaja. Tej navadi — pravi — se mora postaviti nasproti organizirana čehoslovaška solidnost, promptnost in delo v Jugoslaviji sami z armado čehoslovaških posredovalcev in agentov.

g. Jugoslavija in vzhodna Azija. Inženjer Ljubša, ki je mnogo let preživel v Siamu in drugih vzhodno-azijskih državah, opozarja je pretečeno nedeljo na nekem shodu v Mariboru na važnost stikov z vzhodnoazijskimi narodi, ki potrebujejo mnogo pridelkov, na katerih je Jugoslavija bogata, dočim imajo oni narodi sirovine, katerih pri nas ni. Ljubša je v svojem predavanju omenil, da deluje na to, da se organizira jugoslovanska znanstvena ekspedicija, ki bo odpotovala v Vzhodno Azijo.

g. Komisija za oskrbo zaveznikov se bo zopet upostavila. Kakor se iz Rima brzojavlja, je italijansko ministrstvo za ljudsko prehrano razglasilo, da bo vlada z ozirom na neugodno žetev v Italiji prisiljena, da importira vsaj 20 milijonov kvintalov žita. Zaradi nepovoljnega stanja na svetovnem trgu predlagala je Italija Angliji in Franciji, da se zopet upostavi londonska komisija za oskrbo zaveznikov, ki je poslovala v vojnem času. Lloyd George odobrava ta predlog ter bo sklical antantne strokovnjake, ki naj uredijo oskrbo antantnih dežel z žitom.

g. Čilski soliter. V Beogradu se je pretečen mesec ustanovila delegacija proizvajalcev čilskega solitra za kraljevino SHS. Svoj sedež ima v Miloša Velikega ulici št. 44. Naloga delegacije je, da daje poljedelcem in interesentom navodila o pravilni uporabi vseh vrst umetnih gnojil, zlasti pa onega, ki je naši zemlji najpotrebnejše, a to je dušično. Delegacija daje svoje usluge brezplačno na razpolaganje.

g. Moka za Avstrijo. Avstrija potrebuje približno 500.000 ton moke na leto. Troški za dobavo te ogromne množine moke in žita bi veljali avstrijsko državo letno okrog osem milijard kron, če ostanejo sedanje žitne cene in sedanji kurz krone.

g. Na zimski kmetijsko-gospodinski šoli v Repnjah (pošta Vodice na Gorenjskem) se prične novo šolsko leto s 15. oktobrom t. l. Šola traja šest mesecev, od 15. oktobra t. l. do 15. aprila 1921. V zavod se sprejme 12 gojenk z vso potrebno oskr-

bo. Oskrbovalnina znaša 240 K na mesec v denarju, v živilih pa za ves tečaj 50 kg bele moke, 4 kg masti in 4 kg sladkorja. Prošnje za sprejem gojenk, ki morajo biti najmanj 16 let stare, je vlagati do 10. septembra t. l. pri vodstvu kmetijsko-gospodinske šole v Repnjah, pošta Vodice na Gorenjskem.

g. Nova tovarna šampanjca. V Splitu se je osnovala družba, ki namerava ustanoviti veliko tovarno šampanjca. Ta tovarna izdelovala bo šampanjec iz naravnega vina ondotnih krajev, katero je po izjavi strokovnjakov v to svrhu zelo pripravno.

g. Zlato v Rusiji. Kakor javljajo sovjetski listi, zamogla bo sovjetska vlada letos producirati približno 10 pudov, to je 160 kilogramov čistega zlata. Če bi si vlada mogla nabaviti iz inozemstva potrebne stroje za čiščenje zlata in za razvoj te industrije, moglo bi se proizvajati mnogo več zlata.

g. Kobilice v Črni gori. Iz Črne gore se javlja, da so se tamkaj ponovno pojavile kobilice, ki so setve zelo opustošile. Razširjajo se vedno bolj in preti nevarnost, da preidejo tudi v Hercegovino. Storili so se potrebni koraki, da se kmetijstvo osvobodi te nadloge.

g. Tovarna gospodarskih strojev v Srbiji. Neka ugledna angleška družba obrnila se je na poljedelsko ministrstvo s ponudbo, da ustanovi v Srbiji veliko tovarno za poljedelsko orodje in stroje, ki zamogla zadostiti potrebščinam vse Jugoslavije. Ministrstvo je ponudbo sprejelo ter pozvalo družbo, da natančno obrazloži svoje pogoje.

g. Žrebarne v Jugoslaviji. Minister za poljedelstvo je izdal ukaz, po katerem se veliko posestvo v Bački preuredi za ustanovitev žrebarne za vzgojo plemenskih konj. Poskrbelo se je tudi za to, da se zagotovi kredit za žrebarno v Ljubici. Minister za poljedelstvo namerava v kratkem ustanoviti še dve žrebarni — eno na Hrvatskem, drugo pa v Bosni, tako da bomo imeli v Jugoslaviji odslej štiri popolnoma urejene žrebarne.

Kaj je bilo na Bledu?

Pred par dnevi so obiskali Orli, ki so imeli v Mariboru svoj tabor, tudi Bled in včerajšnji klerikalni listi so polni raznih vesti, češ, da so bili Orli od Sokolov napadeni, da so Sokoli izžvižgali francosko himno in razne druge gorostasnosti.

In kaj se je v resnici zgodilo? Ljudstvo je bilo razburjeno, ker klerikalna občinska uprava ni smatrala za potrebno na Petrov dan prirediti javne razsvetljave na čast našemu junaškemu kralju, hotela je pa prirediti razsvetljavo na čast — Orlom! To je ljudstvo preprečilo in Orlom malo požvižgalo — to je bilo vse.

Glede razžalitve gostov (francoskih in čehoslovaških) pa samo kratko opombo: Kdor hodi na Slovensko na strankarske prireditve, naj ne pričakuje ljubeznivega sprejema od pristašev nasprotnih strank. Vsa orlovska prireditve je bila klerikalna strankarska bojna prireditve, na katero so prišli tudi hrvaški, čehoslovaški in francoski klerikalci in kot taki so bili tudi sprejeti, ne pa kot Hrvati, Čehoslovaki in Francozi. Seveda Francozi sploh niso vedeli, kam so prišli in so šele pozneje uvideli, da so jih klerikalci pošteno potegnili.

Klerikalci so s svojim taborom doživeli velikansko blamažo, ker v Mariboru in v Ljubljani se živ krst ni zmenil za nje, na Bledu so pa bili celo izžvižgani. To jih jezi, ampak na to se bodo morali privaditi, ker na Slovenskem ni tal za orlovske „parade“.

Politični pregled.

V Beogradu se še vedno nadaljujejo pogajanja za sestavo koncentracijske vlade.

Regent je že v drugič poveril dr. Vesniču sestavo vlade, ali do danes še ni dosegel Vesnič nobenega uspeha. Demokratski klub je odločno odklonil nedemokratsko Protić-Korošecovo zahtevo, da se ukine vse izdane naredbe glede agrarne reforme. V imenu demokratov je istotako izjavil Davidović, da naj se vzame kakor temelj za sporazum in sestavo nove vlade samo najožji program, to je, da naj se sestavi koncentracijska vlada, ki bi imela samo to nalogo, da izvede volitve v ustavotvorno skupščino. Pogajanja se nadaljujejo. Potek cele vladine krize je pokazal, da sta največji oviri rednemu delu v naši državi Korošec in Protić, katerima ni za resno delo, ampak samo za

strankarske koristi. Po najnovejših poročilih iz Beograda vlada v samih radikalnih krogih v Srbiji velika nevolja proti Protiću, temu je tudi dokaz zadnja Protićeva izjava, da ne more stopiti v novo koncentracijsko vlado.

Na jugozapadu naše države so sedaj na dnevnem redu

vpadi albanskih tolpe

v naše kraje. Skoro vsak dan prihajajo iz Makedonije poročila, kako večje ali manjše albanske tolpe vpadajo na naše ozemlje, da plenijo živino in nadlegujejo prebivalstvo. Skoro pri vsakem takem vpadu je dokazano, da imajo roke vmes Italijani, ki hočejo tudi na ta način dokazati pred svetom, da v naši državi ni miru in reda. Seveda se jim tudi ti načrti ne posrečijo, ker naše obmejne straže so doslej še vedno pregnale Arnaute z italijanskimi komandanti vred preko meje. Italijansko politiko jasno označuje dejstvo, da na eni strani prirejajo s pomočjo albanskih nezadovoljnih in banditov vpade na naše ozemlje, na drugi strani so pa morali popolnoma kapitulirati pred albansko vlado v Tirani. Porazi, ki so jih doživeli pred Valono, so sedaj prisilili italijansko vlado, da je podala uradno izjavo o

evakuacije italijanske vojske iz Albanije.

Po uradnem poročilu iz Rima so Italijani začeli že odhajati iz Valone, ostanejo samo še na otoku Saseno pred Valono. Tudi javno razporeženo v Italiji je mnogo pomagalo, da je morala vlada odrediti izpraznitev Albanije, ker so se italijanski vojaki povsod uprli, ako so le slišali, da jih hočejo poslati v Albanijo.

Kakor kaže, bodo Rusi izpolnili svojo obljubo, ko so rekli, da bo

rusko-poljska vojna

končana takrat, ko bodo Rusi narekovali v zavzeti Varšavi Poljakom mir. Ruski in poljski odposlanci glede premirja so že sestali v Baranoviču, ali do nobenih pogajanj ni prišlo, ker so ruski odposlanci zahtevali, da se razpravlja o miru, a Poljaki so izjavili, da niso od vlade pooblašteni za mirovna pogajanja, ampak samo za zaključitev premirja. Vsled tega so se delegati takoj razšli. Rusi pa nadaljujejo svoj zmagoosni pohod. Na sovreni fronti so zavzeli Brest-Litovsk in se vedno bolj približujejo Varšavi, na jugu pa od Tarnopola prodirajo proti Lvovu. Francozi se sicer mučijo, da bi v zadnjem trenotku pomagali Poljski, ali zavezniki se prav nič ne upajo, da bi poslali svoje čete proti Rusom. Angleži sicer prete Rusiji, da prekinejo trgovska pogajanja, ako Moskva ne reši najprej rusko-poljskega vprašanja, a Italija polslužbeno izjavlja, da zavezniki ne morejo računati z njo v slučaju, ako bi hoteli začeti kako akcijo proti Rusiji, ker Italija želi in se pripravlja za obnovev odnosov z Rusijo.

Intervencija v Rusiji.

Vprašanje intervencije proti Rusiji postaja bolj pereče, čim bolj zmaguje rusko orožje na granici Poljske-Rumunske-Madžarske. Naše simpatije z narodnega stališča so iste napram Poljakom kakor napram Rusom. Vendar ve vsak, da je Poljska šla preko svojih plemenskih granic. Zaželela si je tuje zemlje. S tem je morala njena akcija izgubiti simpatije vseh onih, ki jim je sveto načelo: Ne želi svojega bližnjega zemlje!

Dne 20. julija 1917 je bila na Krfu sklenjena deklaracija, ki sta jo podpisala uradni zastopnik Srbije g. Nikola Pašić in imenom neodrešenih Jugoslovenov g. dr. Ante Trumbić. V točki 9. te vedno žive in veljavne listine je rečeno: „Naš narod ne zahteva ničesar, kar je tuje, naš narod zahteva le to, kar je njegovo, in želi, da se ves kot ena celota osvobodi in ujedini.“ To je naše mednarodno etično načelo jasno izraženo. Tega načela se je držala Jugoslavija. Tega načela pa ne spoštuje antanta, pa tudi Poljska se je hotela na njem zagrešiti.

Rusija to načelo priznava, odkar je bil tam zavržen carizem. Kako naj potem proti njej nastopimo? Čemu?

Naš narod ni bil nikdar za vojno in strogo se bo varoval, da se vmeša vanjo. Če bo še kdaj stopil v boj, storil bo to, ker se mu krati, kar je njegovo. Stori bo to izzvan in prisiljen v svojem življenjskem interesu. Ne en dan ne pozablja, da je čel močan njegov del pod Italijo.

Ne bo pa šel nikoli v boj kot „Lanzknecht“, najmanj pa za to, da se podpira krivica.

Opozarjajte svoje znanke na „Domovino“, ki je najcenejši list in izhaja po trikrat na teden! Za pol leta velja le 18 K.

Novosti.

Blejsko bogoskrunstvo.

Na Bledu so neke sirovine podrle znamenje. Ta zločin se je zgodil sveda v pijanosti. Vsak pameten človek je za to, da se taki pregreški kaznujejo. Mi bi jih vsakemu zaradi tega razen sodne kazni dali še 25 batin naložiti. Ta dogodek sta zlorabila „Slovenec“ in „Večerni list“ zoper Sokola. „Sokol“ je tožil zaradi žaljenja časti. Oba urednika sta zbežala pred dokazom resnice. Rekla sta, da nista čitala članka. Oba sta obsojena. Morata tudi priobčiti v svojih listih vso sodbo. Z ozirom na skrutitve istine, ki jih je zagrešil katoliški duhoven Janez Kalan v Radomljah, tudi mi prostovoljno priobčujemo to sodbo, ki se glasi:

V imenu Njegovega Veličanstva Kralja! Miha Moškerc, roj. 30. oktobra 1872. v Ljubljani, prist. v Ljubljano, k. v., oženjen, odgovorni urednik „Slovenca“ v Ljubljani, kaznovan, ter Jože Rutar, 40 let star, roj. v Bistrici v Rožu, prist. v Ljubljano, k. v., oženjen, odgovorni urednik „Večernega lista“ v Ljubljani, sta kriva, da sta priobčila, in sicer Miha Moškerc v številki 73. dnevnika „Slovenec“ z dne 31. marca 1920. pod naslovom „Bogoskrunstvo“, Jože Rutar pa v številki 72. dnevnika „Večernega lista“ z dne 30. marca leta 1920. pod naslovom „Bogoskrunstvo na Bledu“ sledečo notico: Blejski Sokoli so se proslavili s čini, ki so na eramoto celemu sokolstvu. Pred tremi tedni se je spravila skupaj družba 14 mladih Sokolov, med njimi učitelj Grundner iz Gorij, v gostilni Sokola Florjančiča na Bledu. Duh in razpoloženje te družbe je bil tak, da si je dal duška na ta-le način: Sneli so s stene križ, ga zasramovali in strli. Potem so šli v gostilno Mangart in tam storili enako bogoskrunstvo s križem. Od tod so šli na plano — razbijati kapelice. Poškodovali so tri kapele, katerih dve sta bili delo arhitekta Vurnika, vse tri pa so bile blagoslovljene in služijo kot oltar o Sv. Rešnjem Telesu. To divjaštvo — ki je le člen v dolgi verigi protiverskega početja blejskega Sokola — je vse ljudstvo do skrajnosti razburilo in na praznik Marijinega oznanenja dne 25. marca se je vršila javna zadostilna procesija ob ogromni udeležbi prebivalstva. Svojo sodbo bo izreklo še sodišče. Stražmojster Rakovšek je v svojem poročilu na sodniji omenil samo eno kapelico in obtožil samo dva preprosta fanta, toda ljudstvo pričakuje, da bo sodna roka dosegla tudi ostale krivce, pa naj bodo tudi sinovi „višjih“ družin in bogatašev. A vodstvo Sokola pozivljamo, naj pazi, da se sokolske telovadnice ne bodo spremenile v tolovajnico.“ — S tem sta zakrivila prestopke zanemarjenja primerne pazljivosti v smislu člena III. zak. z dne 15. X. 1868., št. 143 d. z. in se obsojata v smislu tega postavne določila, i. s. Miha Moškerc na 120 K denarne globe, v slučaju neizterljivosti na 12 dni zapora, ter Jože Rutar na 40 K denarne globe, v slučaju neizterljivosti na 4 dni zapora ter imata tekom 14 dni po pravomočnosti sodbe, i. s. Miha Moškerc v dnevniku „Slovenec“, Jože Rutar pa v dnevniku „Večerni list“ to sodbo na svoje stroške objaviti na istem mestu. Dalje se imenovana obsojata po § 389 k. pr. r. na povračilo stroškov kazenskega postopanja. Razlogi: Notica z inkriminirano vsebino priobčena bila je v dnevniku „Slovenec“ dne 31. marca 1920., v dnevniku „Večerni list“ pa dne 30. marca 1920. Takrat je bil odgovorni urednik „Slovenca“ Miha Moškerc, odgovorni urednik „Večernega lista“ pa bil je Jože Rutar. Obtožnica se zagovarjata, da ne vesta, kdo je to notico pisal, in da je pred objavo nista čitala. Ker tvori vsebina priobčene notice pregrešek po § 487. k. z. je potem takem krivdorek utemeljen. Obtežilno je pri Moškercu povratek; pri Rutarju ni nič obtežilnega. Olajšilnega ni. Kazen, ki je po navedenem zakonu izmeriti z denarno globo od K 40 do K 400, je torej krivdi in premoženskim razmeram obtoženca primerna. Objave sodbe je sodišče odredilo vsled predloga zasebnega tožitelja glasom § 39. tiskovnega zakona. Izrek o kaz. troških se opira na § 389. k. pr. r. — Ljubljana, dne 14. 6. 1920. — Okrajno sodišče v Ljubljani, oddelek II., dne 11. julija 1920. — Avsec l. r.

S tem je tudi Kalanu odgovorjeno!

n. Zaměnjava kolkov kronske vrednosti. Z dnem 16. junija t. l. razveljavljeni nerabljeni kolki kronske vrednosti se lahko zamenjajo brezplačno do vključno 30. septembra 1920. pri finančni deželni blagajni v Ljubljani in vseh davčnih uradih izven Ljubljane proti novim kolkom dinarske vrednosti v zmislu veljavnih predpisov.

Dotične vloge so kolka proste. V zamenjavo prijavljeni material se mora oddati osebno, vpošiljanje po pošti je nedopustno. Po 30. septembru 1920. je izključena vsaka zamenjava ali povrnitev razveljavljenih kolkov.

n. Tragična smrt. V Vinkovcih je mladi kapetan Jurij Špunek ustrelil najprej svojo zaročenko, hčerko tamkajšnjega okrožnega gozdarja in potem še samega sebe. Oba sta bila na mestu mrtva. Zapustila sta pismo, v katerem prosita svojce, naj ju položijo v skupni grob. Sklenila sta iti skupno v smrt, ker jima je usoda preprečila skupno življenje na tem svetu. Špunek je bil namreč zelo jetičen in je bil že v zadnjem štadiju, tako da bi zamogel živeti morda kvečjemu še par dni. Tragična smrt zaročencev je vzbudila po vsem mestu splošno sočutje.

n. Stjepan Radić, proti kateremu se je vršila pretekli mesec razprava zaradi izdajstva domovine, je bil obsojen na dve leti in pol zapora.

n. Žrtvi neprevidnosti. V Borovnici je mlaticilnica zlomila levo roko 6letnemu Milanu Šviglju in odtrgala levo roko 5letnemu Ivanu Cerku. Stariši, pazite na svoje otroke.

n. Tatvine in vlomi. Na južnem kolodvoru v Zagrebu so trije neznanci iztrgali lesnemu trgovcu Juriju Oroču iz Zreč denarnico iz rok in pobegnili. Dva tatova sta bila kmalu aretirana tretjemu pa se je posrečilo pobegniti. Oroč je oškodovan za 12.000 K. — Pred kratkim je imela posestnica Frančiška Trobešek v Bisteršici pri Kamniku nenavaden obisk. V njeno hišo sta prišla dva oborožena mladeniča in zahtevala od tamkaj stanujoče Marije Sušnik, naj jima razkaže vse prostore. Grozila sta ji tudi s samokresom. Nadležna gosta sta bila od domačinov kmalu prepodena in končno od orožnikov aretirana. Bila sta to Albert Matjašič iz Nove Štife in Tomaž Rosec iz Podbreznika.

n. Uradni naziv naše države. Ministrski svet je izdal naredbo, v kateri javlja vsem podrejenim oblastvom, da se od sedaj naprej ne uporablja več naslov „Kraljestvo SHS“, ampak „Kraljevina Srbob, Hrvatob in Slovencev“.

n. Glasilo slov. trgovcev. V najkrajšem času začne izhajati v Ljubljani kot tednik strokovni časopis „Trgovski List“, ki bo zastopal trgovske interese ter bo takorekoč službeno glasilo trgovskih korporacij.

b. Kongres kmetijskih organizacij v Beogradu se je vršil 1. in 2. t. m. Glede nameravane „Središnje zadruge“, ki jo ustanovljata Korošec in Protič, so kmetijski zastopniki sklenili zahtevati, da se jo ukine, sicer nastopijo s silo proti njej. Predlog, da bi se že danes osnovala preko vse države organizovana agrarna stranka, ni bil sprejet. Glede izvoznega vprašanja in agrarne reforme je kongres sklenil resolucije, ki se krijejo z zahtevami „Demokratske zajednice“. Kongres je pokazal, kako živo moč imajo agrarne ideje.

n. Turška metoda. Znano tržaško italijansko društvo „Fascio Nazionale“, ki hoče uvesti v zasadenem ozemlju pravo albansko in turško prakso, je baje, kakor se poroča iz Trsta, razpisal za glavo demokratskega narodnega poslanca, dr. Ivana Čoka, bivšega odvetnika v Trstu, zaradi njegovega govora v narodnem predstavništvu, v katerem je natančno orisal delovanje italijanskih kulturonošcev v zasadenem ozemlju, posebno nagrado. Mislimo, da se dr. Čoku ni treba bati, da bi mu odvzeli glavo ljudje, ki so že tako brez glave.

n. Za člana reparacijske komisije na Dunaju je imenovan bivši član naše delegacije na mirovni konferenci in bivši voditelj tržaških Slovencev, dr. Otokar Rybář.

n. Naše zrakoplovstvo. Velika zračna eskadrila naše vojske v Novem Sadu je sedaj popolnoma prenovljena in dovolj preskrbljena z dovolj bencinom, da bo mogla v vsem odgovarjati svoji nalogi.

n. Obrtna razstava v Zagrebu. Društvo „Hrvatski radiša“ v Zagrebu priredi v času od 18. avgusta do 3. septembra letos pod imenom „Radišni zbor“ obrtno razstavo, da pokaže domačemu in tujemu svetu stopnjo, na kateri se danes nahaja naša obrt, zlasti tudi domača, po možnosti tudi stanje industrije, trgovine, šolstva in higijene, naših zdravilišč, letovišč ter prirodnih krasot Jugoslavije. Kakor se nam poroča, bo v posebni sobi tudi Slovenija pokazala svoji dve specialiteti domače obrti: pletenje čipk in izdelavo slalnikov. Tudi sicer bo slovenska obrt častno zastopana. Povabilu „Radiša“ se odzove tudi Glasbena Matica, ki priredi koncert specialno slovenske glasbe. Obrtniki, ki se nameravajo razstave udeležiti, naj sporoče to Uradu za pospeševanje obrti v Ljubljani.

Za smeh in kratek čas.

„Vojska bo:“

Pariz, 6. avgusta. Radi pritožbe 6 atletov, ki trdijo, da so iz Francije in ki so pomešani med neke domače in tujce „Tehoukki“, bili izžvižgani na Bledu, je prišlo do diplomatskega konflikta med Francijo in Jugoslavijo. Blejsko jezero mora biti v treh dneh zasuto, vse hiše, ki niso last „Tehoukkov“, požgane, sicer pride do vojne. Francoski delegat v plebiscitni komisiji v Celovcu je dobil ukaz, da mora dr. Verstovski poslati steklenico parfuma, da bo mogel zopet domov, ker ga v nobeno hišo ne puste radi čudovitega duha. Ob enem bo najvišji svet entente prirezal mejo Jugoslavije za toliko metrov, kolikor je užaljenih atletov, za Verstovskovo smolo pa z ozirom na prijateljske veze med državo Slovenijo in Francijo še dva metra. V Beogradu vlada splošna konsternacija. Več ljudi je obolelo, ker jih lomijo krči v trebuhu, ko so iz „Slovenca“ izvedeli za grozno dogodke na Bledu.

Zadnje vesti.

Dogovor glede demarkacijske linije.

Ljubljana, 5. avgusta. V Celovcu je plebiscitna komisija prišla do končnih sklepov glede načina, kako naj se izvrši takozvana otvoritev demarkacijske linije. Stvar izgleda bistveno drugače, nego so si predstavljali Nemci. Naši odločni protesti so se čuli ne le preko vse države, tudi ententna komisija jih ni mogla preslišati.

Kdor pride s severa, bo na stari demarkacijski črti srečal našo finančno stražo, carinarje in orožništvo. Naši varnostni organi ga prepuste samo, če dotična oseba odgovarja gotovim pogojem. Pri tem gotovo naše oblasti ne bodo postopale z rokavico, temveč drže se načela, da izzivaj in agitacij sicer ne trpimo od strani oseb, ki bi radi za par dni v cono A, ne bojimo pa se pokazati, da pri nas vlada popoln red, da ima ljudstvo dovolj jesti in da uživa popolno svobodo. Na drugi strani pa bodo tudi naši ljudje imeli možnost, da se z lastnimi očmi prepričajo o mizeriji, ki vlada v Celovcu in v coni A. Upanje Nemcev, da bodo kar prosto prihajali čez linijo in ter vzbudili nered, je padlo. Kmalu bo padlo tudi poslednje upanje na kak uspeh v coni A.

Kriza.

Beograd, 6. avgusta. Včeraj je bil sprejet v avdijenci pri prestolonasledniku minister za socialno politiko dr. Kukovec. Drašković se je vrnil v Beograd. Vesnić na zadnjo izjavo demokratov glede agrarne reforme še ni dal odgovora, vendar se sodi, da je primoran, da jo sprejme. Nove težave so z vprašanjem izvoza. Srbski kmeti pritiskajo, da mora biti popolnoma prost in da se mora izvozne carine odpraviti ali vsaj znižati. Vprašanje pokrajinskih vlad ostane kot končna naloga. Tudi tu še ni sporazuma.

LDU Zagreb, 5. avgusta. „Novosti“ poročajo iz Beograda, da so demokrati na svoji seji odklonili predlog, naj se bosanskim begom izplača hak. V radikalnih krogih sodijo, da bo v primeru, ako dr. Vesnić ne bo imel uspeha, poveril regent sestavo novega kabineta Marku Trifkoviću.

LDU Zagreb, 5. avgusta. „Obzor“ poroča iz Beograda, da bi se nova vlada imela sestaviti na

najožjem programu, ki bi obsegal samo ratifikacijo mirovnih pogodb, volilni red, državni proračun in izvedbo volitev v konstituantno, ki bi se vršile v drugi polovici novembra ali početkom decembra. Nasproti mnenju, da bo dr. Vesnić moral vrniti mandat zaradi neuspeha svoje misije, se vendar smatra, da mu bo uspelo sestaviti širšo koalicijsko vlado.

LDU Beograd, 5. avgusta. Minister Ljuba Davidović je v svojem kabinetu sprejel poslanca Salihagića in predsednika udruženja veleposesnikov Ratifbega. Obadva sta informirala ministra o položaju agov in begov, o agrarni reformi in o načinu njenega rešenja.

Radić rekurira.

LDU Zagreb, 5. avgusta. Obsojeni Stjepan Radić je proti obsodbi uporabil pravni lek, ki mu ga nudi kazensko postopanje.

Madžarske laži.

LDU Beograd, 5. avgusta. Meščani iz Pečuha in Baranje so poslali madžarskim listom telegrafičen dementi glede vesti v madžarskih listih, ki trdijo, da je v Pečuhu izbruhnil boljševizem. V dementiju je tudi govor o veliki demokratični svobodi našega naroda.

Nova italijanska izzivanja.

LDU Zagreb, 5. avgusta. „Domovina“ poroča iz Bakra, da je včeraj zopet letel nad Bakrom italijanski aeroplan, in sicer v smeri proti Karlovcu. Na Sv. Kuzem so pripeljali italijanske čete mnogo vagonov bodeče žice in mnogo vojnega gradiva. Italijanske čete se noč in dan vežbajo v ostrem streljanju. Na Sušaku so fanatični Italijani prekrstili trg Petra I v trg Vittorio Emanuele. Prednočnim se je pri Urinju približal naši obali italijanski motorni čoln in pričel streljati s strojnico. Naše straže so na ogenj odgovorile, nakar se je čoln oddaljil. Ranjen ni bil nihče, toda zgoditi bi se mogla nesreča, ker se je v morju kopala deca in je bilo na obali mnogo ljudstva.

LDU Split, 5. avgusta. Iz Šibenika poročajo, da je v prvi luki došlo do spopada med italijanskimi finančnim stražniki ter neoboroženim ljudstvom. Italijanska finančna straža, ki je bila v stiski, je zahtevala orožniške pomoči iz Šibenika, nakar je došlo večje število italijanskih karabinjerjev, ki so začeli takoj uradovati po znani italijanski metodi. Izvršili so mnogo aretacij ter so mnogo naših ljudi odvedli v šibeniške temnice, kjer so jih skušali z raznimi mukami in s ponovnimi batinami prisiliti do nekakega priznanja, da se je pripravljala ustaja.

Bojkot Italiji.

LDU Split, 5. avgusta. „Nova Doba“ prinaša navdušen članek, v katerem pozdravlja gibanje za bojkot italijanske trgovine z našo državo. List pravi, da je to možata reakcija na vsa italijanska žaljenja in preganjanja. Ta bojkot, ki se bo sistematično izvajal, bo najboljši opomin italijanskim trgovcem, da izprevidijo, kam vodi nova politika, ki jo uganjajo danes Italijani. Italijani si ne bodo nikdar utrli poti trgovskemu gospodarskemu poslovanju na Balkanu z pomočjo londonskega pakta.

Rusko-poljska vojna.

LDU Pariz, 4. avgusta. (DunKU-Wolff.) „New York Herald“ piše iz Londona: Angleška politika proti sovjetski vladi stremi za tem, da se prične z gospodarsko blokado moskovske vlade in da se prepusti Poljsko usodi. Poljski ni več mo-

goče pomagati, njena vojaška moč proti ruskim armadam je kakor razmerje 1:3.

LDU London, 4. avgusta. (DunKU) „Evening News“ javljajo, da so angleške in francoske misije zapustile Varšavo.

LDU Moskva, 5. avgusta. (Brezžično.) V vseh krajih osvobojenega ozemlja se sestavljajo sovjeti.

LDU Moskva, 5. avgusta. (Brezžično.) Frontno poročilo: Ob železniški progi smo pri Sarnikovu prekoračili Stochod.

LDU Washington, 5. avgusta. (Brezžično.) Po vestih iz Varšave bo po mnenju francoskih in angleških vojaških strokovnjakov treba mesto v treh dneh izprazniti. Vlada bo preložila svoj sedež v Krakovo. Poljske čete beže. Na begu podirajo vse mostove za seboj. Nobenega upanja ni več, da bi bilo mogoče ustaviti sovražnika pri prodiranju.

LDU Moskva, 5. avgusta. (Brezžično.) Po poročilih iz Rumunije je ententa zaprosila rumunsko vlado, naj dovoli transport enega kora Wranglove armade skozi Rumunije. Wranglova armada gre v Galicijo.

LDU Moskva, 5. avgusta. (Brezžično.) Po poročilih iz Rumunije namerava Rumunija mobilizirati. Živino ob meji tirajo že v notranjost dežele.

Dobro ohranjene

citire za koncerte se prodajo.

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

Glavna zaloga

I. C. Kotar, Ljubljana.

Največje škode in nadloge se obvarujete,

ako uničite nemudoma

miši (navadne in poljske)

podgane s „Poginom“, škatla po K 6.-

stenice z „Rapidom“, stekl. „K 10.-

ščurke z „Morinom“, škatla „K 6.-

Vsa sredstva so nešteto krat preizkušena ter izborna in hitro učinkujejo.

Trgovci popusti!

Po povzetju razpisilje.

I. C. Kotar, drogerija, Ljubljana, Welfova ul. 3.

Telefon št. 174.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica številka 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Dejniška glavnica in rezerve okrog **K 50,000.000.-**
Telefon št. 261.

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev. = valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. = Brzjavni naslov: „Banka“.

Dejniška glavnica: **K 30,000.000**

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog **K 10,000.000**

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in tire-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Ček, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje naj kulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.